

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca.

ANY I

Ab censura ecclesiàstica

NÚM. 2

Richs y pobres

Floretjant un discurs de Bossnet.

Jo vos dich. oh! richs del mon, que feis molt mal tractant als pobres amb un menyspreu tan injuriós; puis heu de saber, si mos remuntám al origen de la societat, que ells no tenen manco dret que voltros a possehir els béns que voltros possehiu.

La Naturalesa, millor dit: Deu Pare de tots, desde la Creació, va dar dret a tots sos fills sobre totes les coses necessaries per conservar sa vida. Cap de noltros se pot avanar de ser, per naturalesa, un més avantatjat que'ls altres; però, l'insaciabile desitj de replegar no ha consentit que aquella hermosa jermadat pogués durar llarg temps en aquest mon. Fou precis el repartiment de la propietat que ha estat causa de totes les bregues y dissensions; d'aquí naixqueren els fets mots de *teu y meu*; d'aquí aquesta gran diversitat de condicions: uns visquent dins l'abundancia de tot, y altres agonisant dins la més extrema indigencia.

Veis aquí perque molts de Sants Pares, tenguent en conte l'origen de tot y la general lliberalitat de la naturalesa en vers dels homos, no han duptat assegurant que, en cert modo, axò de retenir lo que nos es sobrant, es privar als pobres de sos propis béns.

Amb axò no vuy dir que, voltros richs, tant sols sigueu els dispensadors de les riqueses que possehiu; no pretench tal cosa. Perque, haventse fet el repartiment de terres amb consentiment general dels antichs pobles, y havent quedat autorisat per lley divina, voltros sou amos y propietaris de les parts que vos tocaren; però heu de saber que, si en sou els vertaders *senyors* segons la justícia dels homos, no vos heu de considerar més que *administradors* davant la justícia de Deu qui vos ne farà rendir conte. No vos cregueu que Ell hagi abandonat als seus pobres; encara que los vejeu destituïts de tota cosa, no per axò han perdut el dret natural que tenen, dins la comunitat social, a disfrutar de lo

necessari. No, no, senyors richs del mon; no es per voltros tots sols que Deu fá sortir el sol y que fa ploure; ni Deu fá neixer y granar tantes llevoretas sens que'ls pobres hi tenguen tanta part com voltros, mentres tots ajudin amb la suhor del seu front. Jo vos dich que Deu no ha concedit res amb absoluta propietat, sinó que ha senyelat la vostra subsistencia sobre els béns que possehiu per tant com sou richs. Ni es qu'Ell no tenga altres medis de sostenir els pobres, puis fins an els més vils animals no los deixa mancar res per viure; ni té sa ma tan arronsada, ni sos tresors s'han acabats; sinó qu'Ell vos ha volgut dar l'honor de que mantengueu als vostros semblants.

¡Quina gloria, si la sabessim comprendre!

Per conseguint: lluny de desairar als pobres, los heu de respectar, considerantlos com a jermans nostres desgraciats que Deu encomana a la nostra humana misericordia.

Es ben per demés maltratarlos indignament, puis de tots modos ells han de viure a costes nostres, si no volem caure en l'indignació d'aquell qui, a més de nomenarse Pare eternal y Deu dels escercits, s'honra també de ser Patró dels pobres. «Jo jur per mi meteix, diu el Senyor, p'el cel, per la terra y per tot quant se conté en el mon, que voltros richs estau obligats a dar-me conte de tots els béns que possehiu. Certament que jo no he menester les vostres riqueses; som el vostro Deu y no necessit res vostro; tant sols pug fuir necessitat en les persones dels pobres que son mos fills, y a ells es que vos man pagar feèlment el tribut que me deveu.»

Ja veis que aquets pobrets, ana qui tant humillau, Deu los constitueix sos recaudadors y tresorers. Ell vol que poseu en ses mans l'or y argent que ha d'entrar en sos cofres; no los dona aquí baix el dret d'escigirvoshó, per justícia, però los permet cobrar una cuota voluntaria de tots quants sou richs, no imposant temor y amb amenassa, sinó entregada amb amor y caritat. Si los ho refuiau y los maltratau, no importa que se queixin davant els tribunals de la terra; Ell meteix escoltará sos

plants desde lo més alt del cel; y, com lo que se deu als pobres son sos *propis diners*, Ell s'encarrega de fér justícia. «Jo som qui los vengaré, diu; Jo tendré misericordia de qui los ne tenga; Jo seré implacable per qui ho hagi estat amb ells.»

¡Maravellosa dignitat dels pobres! La gracia, la pietat y el perdó están en ses mans. ¡Y hey há persones tan insensibles que desprecian la pobrea, y encara, amb cor de pedra, intentan explotarla!

* * *

¿Vos dareu conte de tots els perjunys que aquesta malahida fam de riqueses ha duit al género humá? Fraus, usures, injustícies, opresions, enemistats, perjuris, estafes y perfidies.. tot axò es producte del enfurismat desitj d'enriquirse per cualsevol medi sia. ¿Perqué l'avariciós se complau en les males anyades y, esperant la carestia, emboteix els seus magatzems, sinó per xupar la substancia al pobre, fentli pagar lo increible quant la necessitat l'acori...? ¿Perqué el conrador impacient tant sovint flectoma contra la Providencia? ¿Perqué l'advocat sens conciencia sostén causes de tot punt immorals, ajudant a fer passar per uy els patrimonis? ¿Perqué el jutje corromput ven s'anima al diable?

Ah! qui estima els diners de tal manera, no pot estimar a Deu, cumplint sa santa Lley; y qui no l'estima, sacrificant al prócsim, de cap modo pot salvarse. Y per axò escrit está que els possehidors de riqueses no entran en el Reyne del Cel sinó per miracle. «Jo vos dich: que es més facil que un camell passi p'el còs d'una agulla!»

Les riqueses! Deu no les ha dades perque se guardin y s'augmentin amb jugades, ni perque s'invertesquen en negocis terribols. Ell les ha dades per sustentat a Jesu Crist qui se mòr desenat en persona dels seus pobres. Ell les ha dades per a rescatat les iniquitats socials y per negociar la Benaventuransa que ha de durar eternament.

Girau els uys a tantes families necessitades, que sols no gosán exposarvos sa misèria

a tant de pobres acullits dins establiments benèfics que, amb actitud resignada, aconhortats y seguint l'exemple dels sants més virtuosos, ocultan sa gran indigència... ¡Un poch de coratje! ¡Una mica d'efors per l'amor de Deu! Mirau amb quanta abundància hem estats favorits; no vos excuseu en lo modest de la nostra relativa fortuna; Deu prendrà en conte el mes petit sacrifici; un glop d'aygo, un trosset de pa, donat amb esperit caritatiu, pot guanyarvos el cel.

Y veis aquí com les riqueses que, ordinariament son un perill, poden convertirse en un remey saludable. Lluny de perdreles abolides dins l'almoïna, tant més les assegurau y conservau, quant més les distribuïu entre els pobres necessitats. Ells les vos tornaràn netejades y crescudes, perque, en ses mans camivan de naturalesa. Dins les vostres si que se corrompen y disolen; en les seves, tot just hey passan, quedan assegurats lo seu valor y sa duració. Els reys ficzan un valor a sa moneda que encunyan; els pobres sagellan la limosna que reben comunicantli un preu infinit.

Feivos, donchs, un capital que may puga ser robat ni fer mala fi. Assegurauo contra tota casta d'accidents, depositantlo en mans de Deu.

Sols per medi de llimosnes lograreu feïls amichs sobre la terra, y ells meteïxos, després de vostra mort, vos sortiran a rebre a l'eterna Patria.

Diada de Sant Francesc i pobre 1835.—
1907.

BARTOMEU FERRÀ.

QUIN TEMPS ERA AQUELL!

*Lema: ¡Ay! que may tornarà ja
el temps de quant era nina!
—¡Si que tornarà padrina!
¡Si que tornarà!*

(P. de A. Penya.)

*Dia plé de primavera
en mitx del cor de l'hivern.*

*¡Qui pogués sos anys fé en terra
y entre els grans trobarse estèrril!*

*Matl' retblit d'alegria
de los més ignocents plers;
per qui dia y nit somia
ayuy els somnis son vers.*

*Encara tes recordances
embauenen mon esperit:
mon cor també te esperances
que l desvetlen cada nit.*

*Encare també somia
com altre temps, de despert,
llumanarè que ja via
y allá lluny, endins se pert.*

*Entre boira esveidora
d'ilusions que el vent sen du,
com estrella encisadora
un dols record sempre llu.*

*Fantasia de vetlada,
realitat el matí.*

*que en ma pensa está gravada
com si fos cosa d'ahl.*

*Mos ulls encare's remuyen
recordant el temps passat,
¡El bons Reys sempre me duyen
l'objecte més desitjat!*

*Jo encare no comprenia
en mon infantil candor
que l'estrella qu'als Reys guia
es el maternal amor.*

*Passá el temps de l'infantesa,
ma mare sen volá al cel,
més no falta en l'orfanesa
a mon pit un raig de mel.*

*El bon Deu té amor de mare,
y el meu cor, qu'es infantó,
posa tots e's arys encare
sa sabata a n-el boleó.*

María Josepha PENYA.

Fonc distingida en lo segon accèssit del premi ofert pel Centre Instructiu, en el Certamen d'Inca.

TRADICION POPULARS MALLORQUINES.

De com Noè feya l'Arca.

Noè, d'orde del Bon Jesús, feya l'Arca per salvarse del Diluvi, qu'havía de tapar d'aigotot lo mon.

Però, com la feya tan grossa perque la hi havia mester, comensava per un cap, hala qui hala, y quant era a s'altre, es qu'havía fet primer, ja era tot corcat, tot pols.

Y l'homo, carregat de paciència, llevava lo corcat, y ho feya de bell nou; però com tenia axò llest, se trobava que lo altre tot era un corch, y se feya precis mudarho.

Arribá que no hi veyia de cap bolla, d'apurat y d'acabat qu'estava.

—¡No hi ha remey! deya ell. S'en vendrà'l Diluvi, no la tendré llesta, y tots farem es bategot! No s'en escaparán ni ses rates.

El Bon Jesús un dia passa per allà, y com veu Noè tan atafegat y ab l'arca tan enerra, diu:

—¡Però, homo! ¿y ab aquestes estam? ¿Que nos sortirás mova ferm? ¿Y que esperes a tenirla acabada?

—¡No m'en parleu! diu Noè. ¡No sé com n'he de sortir! Comens a un cap, y com som a s'altre, es primer ja es tot corcat.

—Escolta, diu el Bon Jesús. ¿Y que no te mires ab so tayar sa llenya?

—Tay sa qu'he mester, y bona nit.

—¿A veure si no la tayas de lluna?

—¿Que vol dir de lluna?

—Vol dir, que sa llenya qui pert sa fuya, l'has de tayar com es sa lluna veyia; y sa qui no la pert, com es sa lluna nova.

—Jo no m'enpatxava de llunes ni llunons, diu Noè.

—Idò per axò sa llenya se corca, diu el Bon Jesús. Mentres no la tayas axí com t'he dit, se corcarà sempre, y no l'acabarás may a l'Arca, ¡tant malaveigs t'ú!

Noè tayá sa llenya axí com havia dit el

Bon Jesús, y no torná veure cap corch. Acabá l'Arca de lo millor, y tots es qui s'hi pogueren aïcar, foren escápois del Diluvi.

Per axò no voleu que sa llenya se corch? Si es de sa qui pert sa fuya, tayaula de lluna veyia; si es de sa que no la pert, tayaula de lluna nova.

ANTONI M.ª ALCOVER PRE.

Díalecs familiars.

—Bon dia tenga senyor mestre.

—Bon dia, Abdon, quines noves dus avuy;

—Bones de tot: el nostro partit va avant.

Fins y tot el Rey d'Espanya está en favor de ca-nostra,

—Tanmateix?... Aquesta deu esser...

—No, no; es ben vé. ¿Que no ha lletgides les reals ordes que parien de fer tancar los cafès y tavernes d'hora?

—No m'hi he fitsat.

—Idò, la primera diu que's prohibeix el que puguen tenir ubertes al public les tavernes durant tots els diumenges; y en la segona, se prohibeix també a tots els cafès y restaurants al tenir ubert més enllá de la una de la matinada y a les tavernes no més fins a mitja nit.

Y com els vel·ladors s'haurán de retirar d'hora per forza a ca-seua, resultarà en benefici de la vida de familia que's la vida de ca-nostra.

¿Ho veu com el Rey va en favor nostro?

¡Visca el partit de ca-nostra!

—M'agrada que sies judiciós pensant així; però te vull dir una cosa petit a l'orella perque no prenguis massa entusiasme y llevors te'n duguís un desengany. Nostro partit no anirà avant; aquestes reals ordes no's complirán; tot será un poc de fum com ho es, en los pobles de la pagesia, la Lley del descans dominical.

—Y quant el Rey mana....

—No hi ha rey ni roc. Les disposicions gubernatives no's complirán y sino.... el temps ho dirá.

—Però si el Rey ho mana....

—¡Qu'ests d'inocent!...

—Pareix mentida que V. no veja la bondat d'aquestes reals ordes. ¡Oh si se complien com es de desitjar! ¡Quantes economies en moltes cases pobres! ¡Quants de vicis y males costums desterrarien per donar pas a l'honradés y bona vida, y sobre tot, ¡quantes pallisses y mal tractes evitarien les dones casades!

—A n-a qui ests sentit enraonar d'això, perque tú avuy estás elequent!; però creume, Abdon, els mallorquins y espanyols tenim un mal treball, voldriem orde, ilustració y cultura, y quant se presenta un govern que vol posar una mica de remey al molt de mal que dú entranyada la sociedad, ningú ajuda a la seva obra moralisadora. Som tant insidiosos que no més som bons per criticar, en lloc d'ajudarli: els particulars ab tots els medis qu'están a nostra má y les autoritats inferiors ab el poder que tenen de ferse obeir. Però ca... els quin tenim més obligació de fer cumplir la Lley, quant no som els primers que la

trepitjam, feim el mussol, no'n treim agüé y tothom campa així com vol. Tal com som avuy les Lleys, encare que moltes deficientes, si les observassen la Patria sería una bassa d'oli.

—Essent així: ¿heurem de dexar anar el partit de ca-nostra?

—Això, ¡jamay! En nostres converses, per les reunions y per ont sevilla n'hem de fer propaganda que sempre hi ha qualche lleueta que cau en bona terra.

—¡Visca ca-nostral idó.

DANIEL.

Al Cor de Jesús.

¡Cor de Jesús! La vostra imatge pia vull a l'enfront de mon casal posada, la vull que presidesca dins l'entrada y a mon ferromental de fusteria.

A dins totes mes sales vull que sia per estranys y domèstichs venerada, a mos treballs y feynes ben marcada y a mon pit la vull dur de nit y dia.

Voldria a les banderes soberanes de les nacions, posarla ab gran victoria, per tot erreu gravarla ab relleus d'or fins el cap de les terres més llunyanes: sols que vos, me doneu l'inmensa gloria d'estamparla a les teles del meu cor!

MIQUEL DURÁN.

PREGUNTES.

—¿Qui son los que acusen a la Religió de rebaxar l'home?—Aquells que li donen l'orangutá per pare, los animals per germans, la casualitat per providencia, les més criminals passions per regles y lo no res per destí.

¿Qui son los que a tot hora parlen de progrés—Los que voldrien feros tornar al temps del paganisme, alabant ses tiranies, ses follies y ses torpeses, y ofereixen als ulls de la joventut espectacles que les meteixos pagans amagaven a llurs fills.

¿Qui son los que parlen sempre de abnegació a favor del poble y se compateixen en sos llibres dels deseradats?—Los que posen tota classe de obstacles a les obres de caritat instituides per l'Iglesia pera consol de les misèries, y no's priven jamay per ningú de cap dels goigs de la vida.

¿Qui son los que rebutjen a l'Iglesia, acusantla d'empetitir lo esperit ab pràctiques ridicules?—Son los que d'amagat consulten a les sonàmbules, se disfressen ab los groteschs oripells dels F.: M., no gosen dinar tretze a la meteixa taula, ni comensarien may cap viatje en divenres.

Escapulons

Diu La Croix de Paris, en un article titulat Sursum Corda.

«El prossupost del culte va esser suprimit; y apesar d'això, segueixen cremant els encensers y continuen celebranse misses y es troben més plenes que may les iglesies, y el

ebisopat es més fort que abans, y el clerot més estimat pels feels y aquests més fevorosos.

Una moltitud de catòlics de *nom*, han com. prês la necessitat de convertirse en catòlics de bon de *veres*. Una volta més s'ha enganyada la iniquitat. Fransa continua essent catòlica y el Parlament se veurá obligat per la forsa de les coses a respectar los drets de Deu reivindicats per la conciencia».

Més de 250 Municipis del departament de la Cort d'Or de Fransa, s'han girat en favor de que'ls seus párracos tenguen de franc ses cases rectorals.

El Govern qu'estava treballant per aturar tals determinacions, ha suspesa l'investida que duya en vista que s'acosten les eleccions cantonals.

El Govern francés estreny y afluxa segons li convé: ¡Lástima qu'els catòlics d'allá, no tenguen sempre present la política estúpida del seus caps-pares!

Una vegada més l'iglesia será l'angel de la pau entre dues nacions. En el Vaticá s'ha rebut un telegrama firmat pels governs del Perú y del Brasil, manifestant al Papa l'apertura d'un tribunal arbitari, que presideix el Nunci de Sa Santetat, encarregat de compondre les diferencies que puguen venir entre ab dues repúbliques amb motiu de la divisió de ses fronteres.

Noves d'Inca.

Sols ens han quedat alguns ecsemplars del primer número de CA-NOSTRA, vegetnos privats de porer servir a tots els suscriptors que durant la senmana s'han donat d'alta. Això nos obliga a suplicar a n-aquelles persones que han rebut el setmanari y no volen honorarnos en la seva subscripció, qu'ens fassin el favor de tornarnos el primer número per servir ab ell els colacionistes.

Ja sabem qu'ens porien dir que no son criats nostros; però los ho demanam per amor de Deu per qui no's nega res.

Tots els periòdics de Mallorca s'han ocupat del corter que nostro Ajuntament té acordat construir per la Guarnició qu'está de plantó a Inca. Pareix qu'el projecte estés per l'arquitecte D. Francesc Roca ha merescut prou alabanses y l'aprovació de la superioritat. Costará demunt unes 500'000 pessetes y tendrá cabuda per 800 a 1000 homes.

Noltros estám conforme que se fassi el corter tota vegada que a Inca es un punt convenient per les condicions estratègiques en cas de guerra en l'Illa; y per les ventatjes materials que nostre ciutat n'ha de reportar; però trobam que l'estat dauria pagar la mitat del cost de les obres per la raó que la tropa no está a Inca per nostra defensa sola, sino per tota l'Illa qu'es territori del Estat espanyol.

Un amic nostros, ha rebuda una sarsuela inèdita que li ha enviada son autor, tan prest l'acabada d'escriure, D. Gabriel Llabrés fill d'Inca y metje de Valencia.

L'argument de l'obra se funda demunt les

radicions inquieres, principalment, en les de a festa del nostros Patrons. L'escena passa dins la plassa d'Inca, essentne protagonista una tal Ayneta de Son Carlá.

Molt celebrariem veurerle representada que segurament ens agradria ferm.

Nostros amic; Mossen Guillem Mascaro vicari de Moscari, acaba de perdre son estimat pare en Campanet.

Deu tenga en la gloria l'ànima del difunt y don molts anys de vida a son fill y familia per porer pregar per éll.

REGISTRE CIVIL

Moviment de la població durant el mes de Setembre últim.

Naixaments.

Nins 18 Nines 10 Total 28

Matrimonis

Dia 17. Miquel Mulet Martorell ab Juana Ana Ferrer Morro.

Morts.

Homos 3 Dones 5 Total 8

OR SPONDENCIA

La S. de S.C.—Deu vulga confirmar les bendicions qu'ens desitja per CA-NOSTRA.

Liservirem tres ecsemplars de cada número.

I. F. de P.—A n-aquest número ja no ha pogut esser. Li escriurem.

R. Fr. F. C. de A.—Li hem escrit y enviat lo damés.

A S. de L.—Heu rebuda nostra carta; però noltros no la llista que vos demanam. Això no's d'amics.

M. J. de B.—Servides les suscripciones.— F. R. de M.—idem.—R. S. de P.—idem.—C. O.—idem.

Bolletí comercial

Dijous es celebrá el darrer Dijous, com deim a Inca a l'últim dia de mercat qu'es fabans de la primera fira que será el tercer Diumenge del mes corrent. Motivat, segurament, per no fer mercat Dijous qui vé, hi comparagué molta gent y se feren bastantes compres de porcs de poc pes.

MERCAT D'INCA

Preus que regiren a n-aquesta ciutat dijous passat:

				pessetes.
Bessó.	el quintá	de 81	a	82'50.
Blat.	la cortera	de 16	a	16'50.
Xeixa.	id.		a	16'50.
Ordi mallorquí.	id.		a	12'00.
Ordi foraster.	id.		a	10'50.
Sivada.	id.	8'50	a	9'00.
Idem. forastera.	id.		a	7'50.
Faves cuitores.	id.		a	19'00.
Idem ordinaries.	id.		a	17,50.
Idem pel bestia.	id.		a	16'50.
Blat de les Indies.	id.		a	16'00.
Ciurons.	id.		a	22'00.
Fesols.	id.		a	30'00.
Monjetes de confit.	id.		a	50'00.
Idem blanques.	id.		a	35'00.
Porcs grassos.	l'arrova	de 11'50	a	12'00.
Patates.	id.		a	00'75.
Figues seques	el quintá	de 8	a	14'00.
Safra.	s'unsá	de	a	6'00.
Garroves	el quintá	de	a	2'75.

Entretenciments

HUMORADES.

Bravetjant dos criats la vanitat y estufera dels seus respectius senyors, un va dir tot rehent:

El meu senyor té una llibrea apostada per entregarli la correspondència.

Això's tot;—respongué l'altre;—el meu, té un negret duit de l'Havana, apostada per entregarli les cartes de dol.

Una senyora se topa ab un pobret y li diu:
—Fa molt de temps que no heu menjat res?
—Si senyor! are de fam que tenc ja'm menj els colsos.

—Quin cel més clar y hermos! deya un a les 24.

—Llástima que la lluna sia tan pàlida!—responia un altre.

—Y ¿com no hi ha d'estar? ¿saps que n'ha passades de serenes!

A un col·legi les alumnes broden sabatilles pels seus pares.

Na Conxeta deya a una amiga seva, filla d'un pare invàlid:

—Quina sort la teval

—Perqué?

—Perque ton pare no té més qu'una cama.

Ni ha qui ja han vist *El látigo* que dava latigades a dreta y esquerra.

—¿Com es are? y a qui investia?

—A la meva sogra, deya un amic a l'altre, qu'encalsada pel meu sogra, li ha fet ballar les teresetes pels carrers de un poble que está demunt un pujol.

Un francès per obtenir una pensió de 500 francs se fe protestant.

—Ja qu'heu canviat de religió li digué un pastor protestant, será que t'robau millor la nostra qu'el catolicisme.

—Tot el contrari, respongue'l francès.

Voltros m'heu fet de tornes 500 francs, prova que vostra religió val manco.

Miquel: que lletgires el meu article d'ahí? preguntava un periodista de poques trasses a un amic seu.

—Si, tres vegades.

—Ell no volia la pena. Ab una bastava.

—Es que ni'n tres vegades l'he pogut entendre.

Solucions a les endevinayes del número passat.

Tarjeta: «La Bona Causa».

Xarades: 1ª Musola; 2ª Tudela.

Quadrat: MORO

OROS

ROBO

OSOS

Intrínquilis: Milana.

Milán.

Milá.

Mil.

Me.

M.

Fuga. Del Sant Cristo la Figura d'Inca del temple major; derramant el seu suor; mos convida en gran dolçura.

Endevinaya. La vida.

Anuncis

Libreria

LA BONA CAUSA.

d'en Miquel Durán.

Carrer de Mallorca, 1, Inca.

PROPAGANDA CATÓLICA

Hi ha de tot: devocionaris, manuals de meditació, tractats de mística, anys cristians, contravercia religiosa, doctrines y obres cataquístiques de diferents autors, fulletos propies per repartir als actes del culte catòlic y... relacions amb les principals llibrerías religioses d'Espanya.

ENSENYANSA PRIMARIA

Enciclopedies, llibres de lectura de fácil y difícil del·lenguatge, manuscrits de distints autors, llibres de premi y coneixements útils, carteres y porta-llibres, plaguets petites y grosses en paper superior, plec·lletres y litografiats, plomes, lapiceres: un de tot, bó y barato.

SECCIÓ DE DIBUIX

Capses de compassos baratíssimes, escudres, regles, lapiceres de colors, gomes, quaderns de dibuix, en especial els métodos de Pelfort, Ferrer y Umbert, plaguets quadriculades per copiar &.

NOVEL·LES

D'aquelles qui's fan llegir, que daliten y moralisen, que poren correr descansadament en mans de l'innocència, d'autors de tant pura ortodoxia com el P. Coloma y Schmid.

TARJETES POSTALS

La pornografía no entela nostres mostradors y àlbums: tipos, paisatjes, marines, vistes, perspectives demanau.

LLIBRES DE CUINA

N'hi ha en mallorquí y castellà qu'ensenyen de menjar bé y econòmic, ben ideats, y que sols als llegirlos fan entrar en gana.

ESTAMPARIA

Ne tenim un floret de fulls que vos veureu embarassats per triar, tan hermosos son.

SOBRES Y PAPERS PER CARTES

Rexats, en blanch, de dol, a la pasta, casi regalats, Y qui no hu creu que hi venga a cercarne y trobará per vuitanta centims cent fulls o cent sobres qu'en poden fer escritures de notari.

DICCIONARIS

El del Doctor Amengual, mallorquí-castellà-llatí, que valia cent y pico de pessetes, are el donam per sis duros y encare pagarem café y puro.

El d'En Rodríguez-Navas, de la llengua espanyola, publicat per la casa Calleja. Conté doble paraules de les que comprén el Diccionari de l'Academia Espanyola. Es el més complet y barato, total deu pessetes, y encare a n-els obrers que disponen de pocs caudals los ho darem a piassos.

ENQUADERNACIONS

No'm tenim taller; però ens servim d'un dels millors encuadernadors y als encàrrecs que mos fan quedam bé.

ESTAMPES

De les promeses del cor de Jesús n'hi ha en diferents dibuixos y preus.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras.

INCA.

En aquesta casa se pinten tota classe de retrates y quadres a l'oli.

En fotografia son primera espasa, perque, a més d'esser una especialitat, tot está muntat en procediments moderns.

Ampliacions en fan de tota mida, en tant es així, que vos poren fer tornar més grans que no sou.

¿Que no vos agradaria?

Idò, anaunhi: está a n-el carrer de Sant Bartomeu, 15, a una entrada-esposició que veureu que val ulls per mirar.

EN LA FUSTERIA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artistic.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costum y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin retgides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociòlecs, poesies, historietes y traballs humorístics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 centims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els ragalets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societat catòliques y damés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular quantitat de ecemplars, a preus convencionals.

Redacció, Administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, INCA.